

Galliæ concessum sit, integrum Sacramentum, Hispani vero à paribus causandi momentis instructi, utramque speciem ut accipiant, minime dignentur. Sed liceat nobis penetrare in scrinium pectoris, unde confestim fumi illi assurgunt, quos Capitolini illi Vejoves toti orbi vendunt, dum mysteria iniquitatis suæ semper religionis specie incrustant, pone quam Rationem Stat9 tutissimè omnium latere posse, sibi persuasissimum habent. Deo servire videri vult Pontifex Romanus, dum oleo, tanquam divino muneri, privilegium se debuisse credi vult, cui tamen ita servit ne offendat in regulas devotissimi imperii sui. Consideremus modo atque altiùs deducamus, quis status fuerit illius temporis, quo Clemens VI. (ad hujus enim tempora concessionem omnes Pontificii referunt, vide *August. Bernal. Jesuitam Disp. 41. Sect. 2. §. 1. de Sacramentis, Svarezium. T. III. disp. LXXI. Quest. 80. artic. 12. p. m. 854.* auctoresque supra adductos, qui tamen circa annum dissentiunt, definiuntibus aliis 1337. aliis 1341. assignantibus, insigni soloecismo Chronologico, cum 1342. Clementem VI. Antichristi sedem conscendisse constet, & Philippo Regi Franciæ primum indulgisse illud Privilegium ob solam Rationem Status, quia grave sibi futurum perspiciebat, censura ecclesiastica notare & augusta dignitate exuere invisum sibi Ludovicum Bavarum, adeoque ne fulmen illud brutum redderetur, ad explendæ vindictæ cupiditatem, quæ totus flagrabat, & cujus causa, nescio quid, indulgisset, Philippi potentia atque auctoritate se suffultum consequi posse putabat quod moliebatur, & ita quidem anxie, ut si secus cecidisset, pervideret se in manus Ludovici perventurum aut Romanam sedem indignius ab eodem habitum iri. Quin quod magis mireris, si succederet profanus iste ausus, imperatoriam dignitatem jam dum despondebat Carolo Philippi Galliæ Regis affini, quæ etiam potitus est. Ut illud merito in-